28/02/2019

Γιατί τρώμε το κρέας των ζώων;

/ Γνώμες

Ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε γιὰ νὰ επικοινωνεῖ καὶ ν’ ἀγαπᾶ· γιὰ νὰ σχετίζεται μὲ τὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο, μὲ τὰ ζωντανὰ κα τὴν πλάση ὅλη.
Ὅμως μὲ τὴν πτώση, ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου μετακινεῖται ἀπὸ τὴν κοινωνία
στὴν ἐπιβίωση. Ζεῖ γιὰ ν’ ἀποφύγει τὸ θάνατο, μὰ τελικὰ τραγικὰ ἡττᾶται ἀπὸ αὐτόν.

Στὴν ἐναγώνια προσπάθειά του νὰ ἐπιζήσει, ἐπιδιώκει νὰ γίνει πιὸ δυνατός.
Γι’αὐτὸ συχνὰ “τρώει” τὸν ἀδελφό του μὲ ἀδικία, ἐκμετάλλευση, βιαιότητα.
Ἄλλοτε τρέφεται ἀπὸ τὶς σάρκες τῶν ζώων, γιατὶ αὐτὲς αἰσθάνεται
πὼς τὸν ἰσχυροποιοῦν.
Παρόλες ὅμως τὶς προσπάθειες, ἀδύναμος καὶ ἀνυπεράσπιστος στέκεται ἔναντι τοῦ θανάτου.
Ὁ Χριστὸς ἔρχεται νὰ νικήσει τὸν θάνατο, ἐπαναπροσδιορίζοντας τὸν σκοπὸ
τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης, ξανακάνοντας τὸν ἄνθρωπο ὂν κοινωνίας.
Στὸ πλαίσιο αὐτὸ τὸ φαγητὸ δὲν σχετίζεται ἀποκλειστικὰ μὲ τὴν ἐπιβίωση, ἀλλὰ

γίνεται ἕνας ἀπὸ τοὺς βασικοὺς τρόπους ποὺ ὁ μεταπτωτικὸς ὁ ἄνθρωπος κοινωνεῖ μὲ τὸν κόσμο.
Μὰ καὶ κάτι παραπάνω.
Ἡ τροφὴ γίνεται μέσα στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας ὁ πιὸ ἄμεσος τρόπος τῆς κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ Θεό.
Τρῶμε τὸ Σῶμα Του καὶ πίνουμε τὸ Αἷμα Τουγιὰ νὰ κοινωνήσουμε ἀληθινὰ μαζί Του.
Ἔτσι καὶ ἡ κρεοφαγία μέσα στὴ ζωὴ τῶν χριστιανῶν ἀπέκτησε ἄλλη προοπτική.
Πρῶτα μπῆκε σὲ ὅρια καὶ περιορισμοὺς μὲ τὴ νηστεία. Ἔπειτα κατανοήθηκε καὶ βιώθηκε ὡς ζωοφιλία.
Γιὰ πολλοὺς αἰῶνες ἡ ἀγάπη τῶν χριστιανῶν γιὰ τὰ ζωντανά τους μποροῦσε νὰ διαπιστωθεῖ σὲ κάθε σπιτικό, τὸ ὁποῖο ἔτρεφε τὰ ζώα του μὲ σεβασμὸ καὶ τρυφερότητα, ἔχοντας τὴ θέση τους μέσα στὴν κάθε οἰκογένεια.
Ἀκόμα καὶ τὴ δύσκολη ὥρα τῆς σφαγῆς ἐπικρατοῦσε πνεῦμα μυσταγωγικό, ποὺ ἀποσκοποῦσε στὸ νὰ μὴν ταλαιπωρηθεῖ τὸ ζωντανὸ ποὺ θυσιαζόταν γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Ἀποτέλεσμα τούτης τῆς θυσίας, ἕνα τραπέζι γιορτινὸ καὶ εὐφρόσυνο, ἱκανὸ νὰ ἑνώσει ἀγαπητικὰ τὰ πρόσωπα μεταξὺ τους, μὰ καὶ μὲ τὸν κόσμο ὅλο.
π. Μιλτιάδης Ζέρβας